

DESTRUCTIEVE DEMOCRATEN

AAN DE VELUWSE SPRENGEN

Een heftig hoofdstuk uit de politieke geschiedenis
van (D66) Apeldoorn

Door: Robert van Vliet

DESTRUCTIEVE DEMOCRATEN

AAN DE VELUWSE SPRENGEN

Een heftig hoofdstuk uit de politieke geschiedenis
van (D66) Apeldoorn

*“Het leven wordt voorwaarts geleefd,
maar achterwaarts begrepen.”*

Søren Kierkegaard

Door: Robert van Vliet, voormalig fractievoorzitter
Apeldoorn, februari 2022

(www.robervanvliet.nl)

INHOUDSOPGAVE

	Voorwoord	04
	Inleiding	05
1.	Niets aan de hand	08
2.	Onverwerkt verleden	11
3.	Publiciteitsgolf	16
4.	Mensen maken de partij	21
5.	Onvermijdelijke breuk	23
6.	Onrust in de vereniging	27
7.	Nawoord	31
	Verantwoording auteur en Colofon	32

VOORWOORD

DESTRUCTIEVE DEMOCRATEN

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 21 maart 2018 leed D66 Apeldoorn een fors verlies. De partij ging van 7 naar 4 zetels. In de weken daarna heb ik op eigen initiatief en met instemming van het bestuur, onderzoek gedaan naar de oorzaak van die verkiezingsnederlaag. Daar kwam een aantal aanbevelingen uit die het bestuur en de leden in het najaar van 2018 hebben overgenomen. Een van de aanbevelingen was om meer te laten zien wat D66 sinds de oprichting op 22 februari 1967 voor Apeldoorn heeft betekend. Daarna heb ik een redactieteam samengesteld dat de geschiedenis van 55 jaar D66 Apeldoorn zou beschrijven in boekvorm. Uit praktische overwegingen is de tijdsperiode van 55 jaar in 3 delen geknipt. De eerste twee delen, over [de periode van 1967 -1982](#) en [periode 1983 - 2002](#), zijn al verschenen in tijdschriftvorm. Het derde deel zou in januari 2022 verschijnen, samen met de delen 1 en 2, als boekje. Heel leuk en leerzaam om zoveel mensen uit het verleden te mogen spreken en daar samen met het redactieteam een uitgave van te maken. Ik had mezelf als doel gesteld om alle nog levende fractievoorzitters uit het verleden te interviewen.

4 Door de politieke crisis in de periode mei-juli 2021 is de productie van het derde deel stilgevallen. Het zal er vast nog wel een keer van komen, maar niet meer op korte termijn. En waarschijnlijk ook niet meer door mij, omdat ik geen lid meer ben van D66. Daarom heb ik de vrijheid genomen om zelf een hoofdstuk uit het derde deel te beschrijven. Noem het 'de zwarte bladzijde' van D66 Apeldoorn. Want dat kun je de periode mei tot en met juli 2021 wel noemen. In nauwelijks zes weken tijd is een gezonde lokale partij volledig geïmplodeerd. D66 had drie achtereenvolgende raadsperiodes wethouders geleverd en verdween in juni 2021 ineens uit het college. Het heeft de partij schade opgeleverd en er is veel kennis kwijtgeraakt door opgestapte raadsleden en leden. De oorzaak? Die mag de lezer zelf bepalen na het lezen van dit essay. Volgens mij is de voornaamste oorzaak dat een aantal mensen hun persoonlijke ambities en rancunes belangrijker vonden dan het belang van de partij. Daarnaast heeft de vereniging weinig zelfreinigend vermogen laten zien en dat is volkomen destructief gebleken.

Dit essay geeft een registratie van de gebeurtenissen weer. Regelmatig geef ik wel een bescheiden waardeoordeel, maar dit document is geen algehele aanklacht tegen iets of iemand. Zie het als een soort dagboek waarin ik mijn ervaringen heb beschreven. En als een afronding van de [bestuursperiode 2018-2022](#). Maar ook als een document waar wat van te leren is, niet alleen door D66 maar ook door andere politieke partijen. Laat ieder daar zijn relevante deel uithalen.

Robert van Vliet

voormalig fractievoorzitter D66 Apeldoorn
(16 november 2019 - 9 juni 2021)

Foto: André Roodhuizen

INLEIDING

‘De grootste vijanden zitten vaak in je eigen partij’

Het was half oktober 2021, tijdens een weekje Lanzarote met de familie, toen ik het besluit nam om mijn ervaringen rond de crisis D66 Apeldoorn te beschrijven. Op het zonnige eiland van kunstenaar [César Manrique](#) spookte een uitspraak van een ervaren D66-bestuurder van een aantal jaren geleden door mijn hoofd: ‘De grootste vijanden zitten vaak in je eigen partij’. Ik kon dat toen niet plaatsen, nu des te meer. Dat is helemaal in stijl met dit essay. Het is geschreven met de kennis achteraf en niet met de informatie alleen in de tijd van de crisis. Ondanks dat ik sinds 9 juni 2021 geen lid meer ben van D66, heb ik nog wat vrienden in de partij waarmee ik achteraf heb kunnen reflecteren.

Voor buitenstaanders geeft dit essay een onthutsend kijkje in het functioneren van een lokale D66afdeling. Vooral het gebrek aan steun voor de individuele fractieleden is bijzonder. De commissie Bouwstenen (twee externe D66-leden, Weemhof en Boermans, die het onderzoek [Het spel of de knikkers](#) hebben uitgevoerd in juli en augustus 2021) heeft vastgesteld dat eigenlijk de hele afdeling/vereniging verantwoordelijk is voor de dramatische gebeurtenissen. Veel mensen hadden een opvatting aan de zijlijn, maar niemand deed wat om het probleem te helpen oplossen.

Dit essay is helemaal op persoonlijke titel geschreven. Daarnaast heb ik ervoor gekozen om het verhaal in de ‘ik’-vorm te schrijven. Hierdoor geef ik inzicht in mijn afwegingen en emoties, ondanks dat de meeste beslissingen en keuzes samen met anderen zijn gemaakt, zoals met de D66-fractie.

5

Partij geïmplodeerd

In nauwelijks 6 weken tijd (van 1 mei tot 18 juni) is een relatief gezonde lokale partij volledig geïmplodeerd. Het resultaat - nadat de fractie wekenlang gegijzeld is geweest door een afdelingsbestuur en raads-lid - is dramatisch. De coalitie heeft het vertrouwen in D66 opgezegd, de D66-wethouder heeft ontslag genomen, de complete D66-fractie is weg, het bestuur van D66 Apeldoorn geminimaliseerd en 25 leden opgestapt. Maar de as van de crisis smeult nog na, omdat er niet genoeg zelfreinigend vermogen in de vereniging D66 zit. Deze smeulende as kan zo weer oplaaien tot een heftige veenbrand als de vereniging en de leden niet durven in te grijpen in cultuur en mensen.

Het nieuwe interim-bestuur heeft ervoor gekozen een externe commissie (Bouwstenen) aan te stellen die niet aan waarheidsvinding doet en geen personen noemt. Maar vooral een abstract advies moet geven over [de bouwstenen van de partij](#). Prima om te bouwen, maar als je gaat bouwen moet het fundament wel op orde zijn.

De spelers in het spel

Om als buitenstaander een beeld te vormen van de meeste (hoofdrol)spelers in dit verhaal heb ik ze op mijn eigen manier beschreven.

- [Maarten van Vierssen](#), raadslid periode 2014-2018, fractievoorzitter in 2018. Werd in december 2019 unaniem door de fractie gekozen als wethouder en opvolger van [Mark Sandmann](#).
- De fractie van D66 Apeldoorn op 1 mei 2021: raadsleden [Gavin Treep](#), [Jeroen Slikker](#), Maria Camacho en Robert van Vliet, fractievertegenwoordigers Thomas de Bruijn en [Ahmet Alkas](#), fractieassistente Andrea Ooms.
- De wethoudersadviescommissie (WAC), die de opvolging moest organiseren van Mark Sandmann. Begon in november 2019. Leden waren in eerste instantie afdelingsvoorzitter Bart Schudel, fractievoorzitter Robert van Vliet en voormalig gedeputeerde [Annemieke Traag](#). De laatste trok zich onverwacht terug en haar positie werd overgenomen door voormalig wethouder (1990-1996) Lies Mulderij. Uit de tien sollicitatiebrieven werden vier kandidaten geselecteerd voor een gesprek. Uiteindelijk droeg de WAC twee kandidaten voor waarbij de fractie unaniem voor Maarten van Vierssen koos. Hij werd beëdigd in de gemeenteraadsvergadering van 19 december 2019.
- [Gerjan van Engelenhoven](#) (1992), volgde Bart Schudel op als afdelingsvoorzitter, na een korte interim-periode van [Nicolet Theunissen](#).
- [Hayo Canter Cremers](#) (1957), secretaris bestuur met wethoudersambities en voormalig raadslid gemeente Oude IJsselstreek. Woont sinds de zomer van 2019 in Apeldoorn.
- [Erik Bus](#), voormalig raadslid en penningmeester. Partner van raadslid Maria Camacho. Kon de rollen onvoldoende scheiden waardoor fractie en bestuur veel problemen kregen. Bleef vanaf 11 mei tot ver in juni in informatie vanuit het bestuur delen met zijn partner Camacho.
- [Bouwien ten Bokum](#), bestuurslid tot 1 mei 2021 en later als lijsttrekker gekozen. Legt samen met haar partner [Melanie Fennis](#) de kiem voor wantrouwen tussen bestuur, fractie en leden.

- Maria Camacho, raadslid sinds 2018 en partner van D66-bestuurslid Erik Bus.
- [Bart Schudel](#), voormalig afdelingsvoorzitter en lid van de wethoudersadviescommissie. Keerde zich tegen de fractie toen die zijn kandidaat niet overnam, maar koos voor Maarten van Vierssen. Kwam vervolgens terug als voorzitter van de verkiezingscommissie, waar hij ervoor koos om de reglementen vooraf niet duidelijk te maken en voor een ongelijk speelveld zorgde.
- [Jos Poelmann](#), voormalig afdelingsvoorzitter (2010-2016). Van menigeen begrepen dat hij voortdurend voor onrust zorgde, zowel in zijn tijd als voorzitter en als gewoon lid. Nam het initiatief om mij te laten royeren om de aandacht af te leiden van zijn eigen acties en uitspraken.
- [Wietske Veltman](#), vicevoorzitter hoofdbestuur D66. Probeerde tevergeefs de gebroken fractie weer te binden met oneigenlijke argumenten. Ging volledig voorbij aan de vertrouwensbreuk.
- [Thijs van Rens](#), verenigingsadviseur van landelijk D66. Introduceerde het begrip ‘witte mannen’ in Apeldoorn en blijft, zonder enige ervaring met managen, maar praten over inclusief leiding geven.
- [Robert van Vliet](#), begon in 2018 als fractievolger, door het grote verloop in de fractie werd hij in november 2019 fractievoorzitter (als opvolger van Maarten van Vierssen) tot 9 juni 2021.

Partijstructuur

Om wat inzicht te geven in een (lokale) partijstructuur, [zie de site](#) van het kennispunt voor lokale politieke partijen. Daarbij moet worden aangetekend dat bij landelijke partijen je primair lid bent van de landelijke partij. In je eigen gemeente is sprake van een afdeling (vereniging), zoals in dit geval bij D66 Apeldoorn. Het landelijke bestuur kan lokaal ingrijpen wanneer bij een lokale afdeling rare dingen gebeuren. Zoals dat bijvoorbeeld is gebeurd bij [D66 Dordrecht](#), die niet meedoet aan de GR2022. Leden betalen hun contributie aan de landelijke partij. Veel landelijk partijen laten gezamenlijk landelijk en lokaal lidmaatschap toe. Toch zijn er verschillen. Bij D66 mag je niet actief zijn voor een lokale partij en lid van D66 landelijk. Bij de VVD mag dat wel.

1.

NIETS AAN DE HAND

Eigenlijk was er tot 1 mei 2021 niet zoveel aan de hand bij D66 Apeldoorn. De fractie gaf iedereen de ruimte om aan te schuiven bij hun wekelijkse overleggen, maar schoof ook iedere maand aan bij het bestuur. De leden werden regelmatig bijgepraat en uitgenodigd om met fractieleden te gaan wandelen of schaken. Bestuurslid politiek Bouwien ten Bokum schoof iedere week bij de fractie aan en mocht zich overal mee bemoeien. De fractie had sinds december 2019 een doorstart gemaakt met twee nieuwe fractievertegenwoordigers, de ervaren Ahmet Alkaş en nieuwkomer Thomas de Bruijn. Gavin Treep werd raadslid en ook Andrea Ooms was redelijk nieuw als fractieassistent en opvolger van Koen Mookhoek. Robert van Vliet schoof door naar fractievoorzitter en Jeroen Slikker werd vice-fractievoorzitter. Met dit team, samen met de nieuwe wethouder, gingen we fris de tweede helft van de bestuursperiode in als de zogenaamde Fab8, vrij naar een variant op de Fab4, voor de liefhebbers van de Beatles, zoals we ons in december 2019 presenteerden.

Balans privé en raadswork

8 Maria Camacho ontwikkelde zich van een sociaal lid van de fractie tot iemand die zich steeds meer solistisch opstelde, maar ook steeds meer fouten ging maken. In het begin werd door de collega's veel gedaan om als groep te blijven acteren. Camacho (1962) had naar eigen zeggen sociologie in Colombia gestudeerd, maar zo goed als geen werkervaring. Dit werd steeds duidelijker toen de fractie langer samenwerkte. Als fractievoorzitter probeerde ik zo goed mogelijk de balans te bewaken tussen privé en raadswork. Daar had Camacho geen boodschap aan. Volgens de baanloze Camacho moest de fractie veel actiever zijn. Diezelfde boodschap kwam als een soort echo terug vanuit het bestuur door de gepensioneerde Erik Bus. Ondanks dat Camacho de fractievergaderingen domineerde met veel spreektijd en steeds solistischer ging opereren, probeerde ik het team op een positieve manier bij elkaar te houden. Dat werd steeds lastiger omdat ook de andere fractieleden zagen dat Camacho steeds meer los ging zingen van de fractie. Tegelijk zag ik ook dat de voortdurende tijdsinvestering in Camacho om haar voor fouten te behoeden ten koste ging van het rendement van de fractie.

De rit afmaken

Voor fractievertegenwoordiger Ahmet Alkaş waren de problemen met Camacho de reden om met ingang van 1 juni 2021 te stoppen met het raadswork, hij had er geen plezier meer in. In de bijna 20 jaar dat hij in de lokale politiek actief was, had hij dit nog nooit meegemaakt. De fractie begon dus uit elkaar te vallen en met het vertrek van Alkaş raakten we veel ervaring kwijt. Ondanks deze constatering was het mijn volle overtuiging om de rit uit te zitten met dit team. Maar de spanningen liepen op omdat Camacho niet goed kon omgaan met informatie die binnen de fractie werd gedeeld. Haar taalgebruik was voor mij en de fractie eigenlijk geen onderwerp van gesprek. Toch beloofde zij de fractie bij het begin van de raadsperiode dat zij op logopedie zou gaan, omdat ze zelf merkte dat ze vaak onverstaaanbaar was. Ik ben daar wel door verschillende raadscollega's op aangesproken. Vooral als er meer emotie bij een politiek onderwerp kwam, werd Camacho steeds onverstaaanbaarder. Maar nogmaals; voor mij was hierbij het motto: accepteren. Toen wij in de crisis belandden, ging

Camacho haar nadeel ineens uitbuiten door in de slachtofferrol te kruipen met haar taalgebruik. Daar ging Camacho wat mij betreft wel een grens over.

Comeback

De laatste rimpeling in de vereniging was eind maart 2020 toen er een botsing was tussen mij en Bart Schudel, die toen afdelingsvoorzitter was. Schudel bleef zich op een heel vervelende manier met de fractie bemoeien, nadat in november 2019 de fractie niet voor zijn wethouderskandidate had gekozen, maar voor Maarten van Vierssen als opvolger van Mark Sandmann. Na een pittige e-mail van mij op 26 maart 2020 stapte hij gefrustreerd op als afdelingsvoorzitter. Een paar maanden later kwam hij gewoon weer terug als voorzitter van de verkiezingscommissie. Op zichzelf was deze comeback opmerkelijk. Niet om zijn deskundigheid en ervaring, die staat buiten kijf, maar wel om zijn negatieve rol richting de fractie en binnen de vereniging.

Ongelijk speelveld

De in het voorjaar opgerichte verkiezingscommissie (VC) bestond uit lid [Horst Wakkerman](#), Hayo Canter Cremers en Bart Schudel. Wakkerman was in deze commissie diegene die het meest onafhankelijk was. Hij had geen ambities en ook geen onverwerkt verleden bij D66. Met de kennis van nu hadden we de dubbelrol van Canter Cremers niet moeten accepteren en ook niet de (terug)komst van Schudel. De commissie maakte in het voorjaar meteen een planning. Hierbij werd vrijdag 30 april vastgesteld als deadline voor aanmelding als lijsttrekker en maandag 3 mei als avond voor het lijsttrekkersdebat. In de maanden maart en april was er veel contact tussen bestuur en fractie. Uit niets bleek dat er meer dan een lijsttrekker zou zijn. Maarten functioneerde goed als wethouder en leek ook goed te liggen bij de D66-leden. Hij stoomde af op zijn eerste volwaardige periode, met als voordeel dat hij ingewerkt zou zijn in de nieuwe bestuursperiode vanaf 2022. Pas op de sluitingsdatum werd bekend dat naast Maarten van Vierssen zich nog iemand had gemeld: Bouwien ten Bokum. Op dat moment had de verkiezingscommissie moeten ingrijpen en een korte periode moeten inlassen waardoor beide kandidaten zich optimaal konden voorbereiden op de lijsttrekkersverkiezing en het lijsttrekkersdebat. Dat is niet gebeurd waardoor Van Vierssen in het weekend met een filmpje achter de keukentafel verscheen en Ten Bokum met een zorgvuldig voorbereide video die al een paar weken klaar was.

| *De verkiezingscommissie
had moeten ingrijpen*

Heftige reacties

Op de dag van de start van de e-voting, op 5 mei, postte ik een steunbetuiging voor lijsttrekker Van Vierssen, in een besloten appgroep van D66 Apeldoorn. Ik deed dat als fractievoorzitter, maar niet namens de fractie, maar namens mijzelf. De tekst had ik zorgvuldig voorbereid en afgestemd met diverse mensen binnen en buiten de partij.

Maarten is onze lijsttrekker

Ik spreek mijn voorkeur en steun uit voor Maarten van Vierssen als lijsttrekker voor D66 Apeldoorn. Hij is een unieke persoonlijkheid op de juiste plek met de juiste vaardigheden. Hij combineert intellect, analytisch vermogen en sociale vaardigheden op een heel natuurlijke wijze. Kan goed luisteren en is een verbinder. Hij heeft bewezen de D66 standpunten daadkrachtig om te zetten in slagvaardig beleid en is daarmee een goed boegbeeld om dit uit te dragen in campagnetijd. Bijna ons hele verkiezingsprogramma is gerealiseerd voor de periode 2018-2022. In 2019 als wethouder gestart, goed ingewerkt straks in een nieuw college, is hij onze perfecte roerganger om ons ambitieus richting de periode 2030 te loodsen.

Robert van Vliet

Fractievoorzitter D66 Apeldoorn

10 — Meteen na publicatie kwamen er verschillende negatieve reacties op, vooral van een aantal partijmastodonten. Cruciaal hierbij is dat het bestuur (Hayo Canter Cremers) daarna niet reageert op mijn verzoek om mijn kant te mogen uitleggen via de eerstvolgende nieuwsbrief. Ik had namelijk vooraf de steunbetuiging met verschillende ervaren mensen afgestemd en niemand heeft mij vooraf gemeld dat dit verschillend opgevat zou kunnen worden. Daarom was de schrik des te groter op de heftige reacties die daarna op deze steunbetuiging ontstond.

Tegelijkertijd heeft de verkiezingscommissie de aanbeveling uit de reglementen niet uitgevoerd om de belangrijke groepen in de partij vooraf nog eens de spelregels van de verkiezingen uit te leggen en goede afspraken te maken. Daardoor is veel gedoe ontstaan. Door gebrek aan slagvaardig optreden van het bestuur en vage berichten daarna, is de situatie alleen maar verder geëscaleerd. Daarom hebben de fractieleden ook geen steun gegeven aan [de motie Samen](#) die oud-bestuurslid Robert Jan Jonker later de leden voorlegde. Daarvoor moest eerst een aantal randvoorwaarden worden ingevuld.

ONVERWERKT VERLEDEN

Omdat het bestuur mij niet de ruimte bood om mijn kant van het verhaal uit te leggen, heb ik in de week van 5 mei de meeste mensen persoonlijk gebeld die negatief op mijn post hadden gereageerd. Daar kwamen opmerkelijke reacties op.

[Jan van Ewijk](#) was nog het meest eerlijk: “Robert, ondanks dat je nog maar kort fractievoorzitter bent, ben je wel de opvolger van een reeks voorgangers waar bepaalde leden iets mee recht te zetten hebben”, hoorde ik hem verbaasd aan. Blijkbaar zijn er dus leden die mij willen afrekenen op een verleden waar ik geen onderdeel van heb uitgemaakt.

[Jos Poelmann](#), die op 6 mei in de besloten Facebook-groep van D66 meldde dat de lijsttrekkersverkiezingen gecontamineerd (vervuild) waren en dat hij daarom een klacht tegen mij had ingediend bij het hoofdbestuur. Bij navraag bleek landelijk D66 helemaal geen klacht te kennen. Dat verklaart waarschijnlijk waarom ik nooit wat van die klacht heb gehoord, en ook niet van een eventuele uitspraak daarop.

Aan het begin van de middag van die 6^e mei heb ik Poelmann gebeld. “Hallo Robert, ik stap net de auto in en kan niet praten, laten we vanavond contact hebben,” reageerde hij. Toen ik hem ‘s avonds weer belde, vroeg ik hem vriendelijk waarom hij zo vijandig op mij reageerde. We kennen elkaar immers bijna niet, maar hij had wel een negatieve opvatting over mij. Poelmann: “Dat zal ik je uitleggen Robert. De belangrijkste reden dat ik zo reageer is dat de fractie zich negatief uitlaat over lijsttrekker Bouwien”, hoorde ik hem onthutst aan. “Hoezo? Ik herken dit niet en het is wat mij betreft niet waar. Hoe kom je daarbij?”, vroeg ik Poelmann. “Dat heb ik van Erik Bus, die het weer van Maria heeft”. Toen Poelmann later door meerdere personen hierop werd aangesproken, ontkende hij dat hij dit tegen mij had gezegd.

Twee dagen later werd ik onverwacht gebeld door Ten Bokum die mij in een kort gesprek ook vroeg: “Klopt het dat je je negatief uitlaat over mij? Dan weet ik namelijk of ik verdere stappen moet ondernemen.” Mij van geen kwaad bewust heb ik dit weer ontkend. Bij dit korte gesprek is het gebleven.

De emmer loopt over

Op dinsdag 11 mei heb ik de fractie bij elkaar geroepen op het fractiekantoor. Ik was klaar met alle negativiteit in de vereniging die vooral werd gevoed door Bus en Camacho. Door een reeks aan incidenten met Camacho die ik als fractievoorzitter steeds weer moest herstellen, voelde Camacho het draagvlak in de fractie sterk verminderen. Incidenten is een, maar namens de fractie informatie naar buiten brengen die niet juist is, is een doodzonde en geeft een deuk in het vertrouwen. Met iemand die dat doet valt niet samen te werken. Op die avond heb ik aan alle collega’s gevraagd of zij hun mobiele telefoon willen inleveren. Achtergrond hiervoor is het groeiende onderlinge wantrouwen omdat Camacho informatie namens de fractie naar buiten brengt. Een rigoureuze actie, maar ook een statement hoe de huidige verhouding was.

Daarna heb ik Camacho geconfronteerd met de uitspraak van Poelmann. Waarop Camacho onverstoord antwoordde: “Ik heb Poelmann nog nooit gesproken”. Daarna werd een rondje langs de fractieleden gemaakt waarbij duidelijk werd dat Camacho wel vond dat wij ons negatief uitlieten over Ten Bokum (blijkbaar niet over Van Vierssen), ook al kon ze dat niet onderbouwen. In dit rondje werd ook duidelijk dat alleen Thomas de Bruijn nog ruimte zag in bijvoorbeeld een gesprek met Poelmann.

Alle anderen, Alkaş, Treep, Slikker en ikzelf, zagen dit incident als de zoveelste schending van vertrouwen. We hebben ons vertrouwen in Maria opgezegd en haar gevraagd de vergadering te verlaten. Diezelfde avond schoof Camacho digitaal aan bij de bestuursvergadering waar haar partner Erik Bus aan deelnam en werd het hele bestuur bijgepraat door Camacho nog voordat ik dat als fractievoorzitter kon doen.

— *“Ik heb Poelmann nog nooit gesproken”*

Bemiddelingsacties

— 12 Op dezelfde dinsdagavond heb ik gebeld met afdelingsvoorzitter Gerjan van Engelenhoven (GJE), waarbij we hebben afgesproken elkaar de volgende dag te treffen voor een wandeling. Op woensdagochtend 12 mei heb ik tijdens een lange wandeling GJE uitgelegd wat er aan de hand was. Het ging hier niet meer om een onhandige post en het lekken daarover. Er was een onwerkbaar situatie met Camacho ontstaan. Die was niet ontstaan door verschil van inzicht op politieke kwesties, maar door stelselmatig schenden van vertrouwen. GJE was al langer op de hoogte van het niet-functioneren van Camacho. In de verschillende reflectiegesprekken met de individuele fractieleden is hier melding van gemaakt. GJE vroeg me tijdens de wandeling of we deze kwestie over de lijsttrekkersverkiezing heen konden tillen. De e-voting zou tot 15 mei lopen. Ik heb daarmee ingestemd. Achteraf vraag ik me af of ik dit wel had moeten doen. Maar goed, er zou eerst nog een bemiddelingspoging komen. In eerste instantie werd (volgens het fractiestatuut) wethouder Van Vierssen hiervoor ingezet. Hij kwam met een voorstel waarbij Camacho geen deel meer zou uitmaken van de fractievergaderingen, maar wel als volwaardig raadslid zou functioneren. Na enig beraad en overleg met collega's kwamen we tot de slotsom dat dit niet alleen heel moeilijk zou werken, maar ook veel risico's met zich zou meebrengen.

Witte mannen

Omdat Canter Cremers en Van Engelenhoven niet hielpen oplossen, maar juist partij voor Camacho kozen en mij geen ruimte gaven uitleg te geven, heb ik de hulp ingeroepen van het landelijk verenigingsbureau van D66. Ik was in de naïeve veronderstelling dat ik daar betrouwbare mensen zou treffen die ons zouden helpen. En met ‘ons’ bedoel ik dan de afdeling Apeldoorn en niet alleen de fractie. In eerste instantie had het verenigingsbureau geen tijd omdat ze twee vacatures hadden. Na een aantal dagen kwamen ze toch achter de ernst van de situatie en werd ik teruggebeld door verenigingsadviseur Thijs van Rens. In een uitgebreid telefoongesprek heb ik hem de vertrouwensbreuk in de fractie uitgelegd en de ontstane onwerkbaar situatie. Aan het eind van het gesprek zei Van Rens als een soort conclusie: “Robert, wat denk je wat buitenstaanders ervan denken als drie witte mannen een allochtone vrouw uit de fractie zetten?” Nog los van het feit dat ik de term ‘witte mannen’ niet in mijn woordenschat toepas, bleef ik onthutst achter. Dit is geen helpen, maar een nieuw frame bedenken wat misschien in de Randstad aanslaat, maar in de Apeldoornse situatie volstrekt buiten de orde was. Van Rens voelde de situatie helemaal niet aan en maakte de crisis alleen maar erger. Volgens Van Rens moest ik niet zeuren, dit hoorde bij het leiding geven. Zo’n zelfde telefoongesprek had ik even later met hoofdbestuur lid Wietske Veltman. Na een telefoongesprek van een uur zei ze tegen me: “Robert, als je dit doorzet krijg je het vrouwen-netwerk en het inclusiviteitsnetwerk over je heen!” Mijn echtgenote luisterde op de achtergrond mee en die wist niet wat ze hoorde. “Als dit de partij is waar jij je voor inzet, stem ik daar voorlopig niet meer op.” Het kwam er gewoon op neer dat het hoofdbestuur en de verenigingsadviseur de vertrouwensbreuk tussen fractie en Camacho niet accepteerden. Onder de indruk van zo weinig empathisch vermogen heb ik voormalig raadslid Dennis Russchen gebeld en gepeild of hij bereid zou zijn tijdelijk de plaats van Camacho in te nemen. Dennis was er klaar voor.

13 —

■ *“Als je dit doorzet krijgt je het vrouwen-netwerk en het inclusiviteitsnetwerk over je heen!”*

Samen of niet

Ondertussen zou er op woensdag 26 mei een ledenvergadering zijn waarbij de lijsttrekkersoverwinning bevestigd zou worden. Voormalig secretaris en goede vriend van Camacho Robert Jan Jonker had [de motie Samen](#) voorbereid, die op de avond in stemming zou komen. Na het opzeggen van het vertrouwen door de fractie in Camacho en inmiddels twee mislukte lijmpogingen vond Jonker het tijd worden voor een motie. Zonder dat hij ook maar iemand van de fractie gesproken had, alleen zijn vriendin Camacho. Ik heb Jonker over de motie Samen de volgende e-mail gestuurd:

Van: "Vliet, R. van," <R.vanVliet@apeldoorn.nl>

Datum: 26 mei 2021 om 11:08:52 CEST

Aan: Jonker Robert Jan <robertjanjonker57@gmail.com>

Onderwerp: Motie voor AAV 26 mei

Hallo Robert Jan,

Ik waardeer je actie om bijgaande motie voor te bereiden. Normaal gesproken zou dit het sportieve gevolg zijn en daar had ik me van harte bij aangesloten. Ik vermoed echter dat je niet helemaal op de hoogte bent van de laatste stand van zaken. Bij de huidige situatie past eerder een motie van wantrouwen richting het bestuur dan jouw motie.

Leg mij maar eens uit waarom ik de motie Samen moet steunen, als:

- de laatste woorden die de lijsttrekker tegen mij heeft uitgesproken zijn, dat ze bezig is stappen tegen mij te ondernemen;*
- het bestuur de fractie heeft laten weten een ledenraadpleging te laten plaatsvinden om een conflict in de fractie op te lossen;*
- het bestuur mij al weken aan het lijntje houdt na een mail van mij van 6 mei en een dag voor de AAV denkt alles in één keer op te lossen, zonder in te gaan op mijn vragen of zelf onderzoek heeft gedaan.*

Vanzelfsprekend staat ieder lid vrij om deze motie in te dienen, ik zal 'm niet steunen. En als daarom gevraagd wordt zal ik motiveren waarom ik deze op dit moment niet steun. De randvoorwaarden voor het herstel van vertrouwen zijn niet ingevuld.

Vandaar dat ik de landelijke verenigingsmanager van D66 heb gevraagd om hulp bij dit proces. Er is externe hulp nodig om de krater aan wantrouwen die is ontstaan tussen fractie, bestuur en lijsttrekker te helpen overbruggen.

Groet,

Robert van Vliet

Fractievoorzitter D66 Apeldoorn

06-51179679 | r.vliet@apeldoorn.nl

Andere opties

Omdat Camacho de raadsvergoeding belangrijk vond, heb ik voorgesteld om haar dan maar ziek te melden. Dennis Russchen kon zo haar plaats innemen en Camacho kon drie keer drie maanden ziekteverlof uitzitten richting de verkiezingen. Maar dat vond verenigingsadviseur Van Rens niet acceptabel. Hij wilde per se dat de fractie bij elkaar bleef, ondanks de vertrouwensbreuk. Er zat geen beweging in, maar het ergste vond ik nog dat de beslissing van de meerderheid van de fractie niet werd geaccepteerd, terwijl wij volledig in ons recht stonden. Mooi dat de leden een motie over de fractie aannemen, maar het bestuur had er niet bij verteld dat ze hier niet over gaan. Daarnaast was de leden veel informatie onthouden, waardoor die geen idee hadden wat er aan de hand was. Dat bleek enige tijd later toen veel leden hun lidmaatschap opzegden.

De fractie heeft in onderling overleg toen besloten om donderdagavond 27 mei, na de PMA, burgemeester Heerts als voorzitter van de raad op de hoogte te brengen van de breuk in de D66-fractie. Dit heb ik ook per e-mail bevestigd aan Camacho plus de hulp aangeboden van de griffie om haar te helpen bij dit lastige proces. Dit had ik ook aan het hoofdbestuur en de verenigingsadviseur gemeld.

Fractie monddood

Toen we daarna op vrijdag 28 mei via de website bekend wilden maken dat Camacho geen deel meer uitmaakte van de D66-fractie, bleek dat secretaris Canter Cremers alle communicatiekanalen had geblokkeerd. Hierdoor kon de fractie niet meer zelfstandig communiceren, behalve via Twitter, dat op de homepage van D66 Apeldoorn werd getoond. Je kunt discussie hebben over wie over de communicatiekanalen gaat binnen de vereniging. In praktijk was de fractie voor 80 procent verantwoordelijk voor de content op de site en op social media. Maar het gaat er eerst om dat het bestuur een legitieme beslissing van de fractie op allerlei manieren probeerde tegen te houden.

Een inschattingsfout van het bestuur. Het had alleen hierom al tussentijds moeten aftreden. Omdat wij als fractie ook verantwoordelijkheid wilden nemen voor ons besluit, hebben we besloten het bericht dan maar op Twitter te plaatsen, want zo konden geïnteresseerden het ook op de website lezen. Het bericht luidde:

Vanaf 28/5 maakt mw. Camacho geen deel meer uit vd fractie D66 Apeldoorn. Betrokkenen hebben vastgesteld dat er onvoldoende draagvlak is de samenwerking voort te zetten. Fractie betreurt de situatie en wenst mw. Camacho veel succes in haar maatschappelijke en politieke carrière.

Een compacte tekst zonder oordelen om de schade aan wie dan ook beperkt te houden. We hadden in de fractie afgesproken het ook bij deze verklaring te laten en geen andere (vervolg)reactie te geven.

3.

PUBLICITEITSGOLF

Op zaterdag 29 mei belde De Stentor mij. Zoals afgesproken in de fractie verwees ik naar de korte verklaring, zonder verder commentaar. Dit om schade voor D66 Apeldoorn en Camacho beperkt te houden en het nieuws te downsizen. Als iedereen zijn mond hield, konden we het daarna intern gaan oplossen.

Na mij belde de journalist Camacho en Van Engelenhoven die vervolgens, niet binnen het bestuur afgestemde, uitspraken deden. [Hun uitspraken](#) berokkenden de partij D66 en mijn persoon veel schade. Op zaterdag 29 mei deed Van Engelenhoven nog een opmerkelijke handeling waarvan ik me afvraag of dit ooit al eens in Apeldoorn is gebeurd. In opdracht van Hayo Canter Cremers stuurde GJE aan alle leden van de gemeenteraad van Apeldoorn een e-mail (zie hierna). Hierin meldde hij, ten onrechte, dat ik me onttrok aan bemiddelingspogingen en Camacho niet zomaar kon wegsturen. Let op; in deze tekst ben ik ineens geen fractievoorzitter meer, maar noemde GJE mij raadslid. Grondwettelijk heeft de fractie van D66 niets verkeerd gedaan. De commissie Bouwstenen stelt later in haar rapport ook vast dat de fractie volkomen legaal heeft gehandeld. Door alle alle Apeldoornse raadsleden te betrekken werd de vlek nog verder uitgewreven. Niemand van D66 heeft hiervoor ooit zijn excuses aangeboden. Waarschijnlijk omdat de leden hier niet over geïnformeerd zijn en Canter Cremers en Van Engelenhoven volkomen solitair gehandeld hebben.

Wegsturen raadslid Camacho zet verhoudingen D66 op scherp

APELDOORN Raadslid Luz Maria Camacho van de lokale D66-fractie in Apeldoorn is door collega-raadsleden uit haar partij gezet. Dat maakte de partij op Twitter bekend. Het bestuur en wethouder Maarten van Vierssen begrijpen er niets van.

Raadslid Luz Maria Camacho moest vrijdag via het twitteraccount van de partij lezen dat ze uit de partij is gezet, omdat er volgens de partij 'onvoldoende draagvlak is om de samenwerking voort te zetten'.

„Dit doet me pijn, ik sta perplex. Ik ervaar het als zeer onrechtvaardig en dit tast de waarden van onze partij aan”, laat Camacho in een korte reactie weten. Wat er precies is voorge-

vallen, wil Camacho niet kwijt „Dit gaat over integriteit, kanselijkheid en discriminatie. Eind volgende week wil ik daar meer over zeggen.”

Voor partijvoorzitter Gerjan van Engelenhoven komt het bericht van de D66-fractie ook als een complete verrassing. „Met heel veel verbazing, onbegrip en ongenoegen heb ik kennisgenomen van een e-mail waarin Robert van Vliet (fractievoorzitter D66, red.) aangeeft het vertrouwen in Camacho op te zeggen. Voor mij is volstrekt onduidelijk waarom. We weten wel dat het binnen de partij niet helemaal soepel liep, maar hebben continu aanspoord op bemiddeling.”

Die bemiddeling is volgens Van Engelenhoven afgehouden door Van Vliet, al bestrijdt laatstgenoemde dat in een tweet die in de nacht van vrijdag op zaterdag is gepubliceerd. Van Vliet zelf wilde zaterdagochtend geen commentaar geven. „Ik verwijs naar het bericht op Twitter, daar staan de feiten in. Ik wil niet via de media in discussie en wil het bij deze drie zinnen laten.”

Volgens Van Engelenhoven is ook bij burgemeester Ton Heerts melding gemaakt van discriminatie, maar die ontving tot zaterdagmiddag nog geen officiële klacht. „Ik betreur de ontstane situatie en kijk hier met meer dan een bezorgde blik naar.”

Bron:
De Stentor

Van: Gerjan van Engelenhoven <gerjanve@gmail.com>

Datum: 29 mei 2021 om 12:16:45 CEST

*Aan: Raadsleden <Raadsleden@apeldoorn.nl>,
Fractievertegenwoordigers <Fractievertegenwoordigers@apeldoorn.nl>*

Onderwerp: Reactie op verwikkelingen

Beste gemeenteraad van Apeldoorn,

Het bestuur van D66 Apeldoorn heeft met veel verbazing en onbegrip vernomen dat raadslid Robert van Vliet op 27 mei per mail mede namens Jeroen Slikker en Gavin Treep het vertrouwen heeft opgezegd in raadslid Maria Camacho.

Het bestuur en de wethouder, Maarten van Vierssen, sturen aan op een bemiddelingspoging. Tot op heden heeft raadslid Robert van Vliet hier geen gehoor aan willen geven.

Op de ledenvergadering van 26 mei jl. is unaniem een motie aangenomen om gezamenlijk, eensgezind, harmonieus, zonder uitsluiting en in goed overleg aan de slag te gaan. Het bestuur, de wethouder, de lijsttrekker voor de gemeenteraadsverkiezing in 2022 Bouwien ten Bokum en raadslid Maria Camacho gaan graag met deze opdracht aan de slag.

Het bestuur betreurt de ontstane situatie en stuurt nogmaals aan op bemiddeling.

Mocht u vragen hebben dan kunt u contact opnemen met ondergetekende.

*Hartelijke groet,
Gerjan van Engelenhoven
Voorzitter D66 Apeldoorn
06-38967130*

Opzettelijk beschadigen

Opvallend is dat Van Engelenhoven ook in het krantenartikel zegt dat hij de discriminatie heeft gemeld bij burgemeester Heerts. Dat heeft hij namelijk nooit gedaan. Van Engelenhoven is daar later ook niet meer op teruggekomen. Na de publicatie van het artikel zijn er drie momenten geweest waarop ik GJE persoonlijk heb gevraagd de beschuldigingen terug te nemen. Ik heb daar ook contact over gezocht met de journalist van De Stentor. Die gaf aan dat hij hieraan wilde meewerken. Pas toen ik het later juridisch ging aanvechten en het GJE geld ging kosten, trok hij zijn woorden terug via een betaalde advertentie. Dat betekent dat ik niet anders kan vaststellen dat ik bewust beschadigd moest worden, omdat er geen enkele onderbouwing voor welke discriminatie dan ook was.

Tegelijk werd in de diverse berichten (krant, gemeenteraad en nieuwsbrief) de indruk gewekt dat de wethouder en het bestuur het helemaal met elkaar eens zijn tegenover de fractievoorzitter. Dat was niet zo. Het probleem was dat Maarten van Vierssen per se neutraal wilde blijven. “Ik ben Zwitserland”, zei hij steeds. Achteraf moet ik vaststellen dat Maarten en ik duidelijker samen hadden moeten optreden. Dan hadden we de leden waarschijnlijk ook eerder meegekregen. Maar zijn positie was verzwakt door het verliezen van de lijsttrekkersverkiezingen.

— 18

Weer een bemiddeling

Het hoofdbestuur had op afstand niet alles meegekregen, want die kwam weer met de volgende bemiddelingspoging, ondanks dat de fractie daar geen heil meer in zag. Donderdagavond 3 juni laat ik het Presidium weten dat ik de fractie van D66 afmeld voor de PMA van die avond, behalve fractievoorzitter Thomas de Bruijn. Reden: we zijn gesommeerd door het hoofdbestuur om in gesprek te gaan onder leiding van twee externe begeleiders. Dit waren [Roel Masselink](#) en [Joan Nunnely](#). Het (digitale) gesprek vond plaats tussen de overgebleven fractie aan de ene kant en Camacho en Van Engelenhoven aan de andere kant. De avond verliep chaotisch en frustrerend. Ik had niet het idee dat de beide sympathieke begeleiders in de gaten hadden waar ze voor waren gevraagd. De frustrerende avond bevestigde nog een keer de onoverkomelijke vertrouwensbreuk tussen de fractie en Camacho. Nunnely en Masselink gaven hun opdracht terug.

Ik had niet het idee dat de beide sympathieke begeleiders in de gaten hadden waar ze voor waren gevraagd

Absurde situatie

De onafhankelijke onderzoekers van de commissie Bouwstenen (Weemhof en Boermans) stelden op 22 september 2021 dat bemiddelen niet kon als er tegelijkertijd een kort geding aankwam. Helemaal juist, maar de overtreiders Van Engelenhoven en Camacho waren stelselmatig niet ingegaan op mijn persoonlijke verzoek om hun beschuldigingen publiekelijk terug te nemen. Zij hadden die namelijk ook publiekelijk geuit. Ondanks dat er op geen enkele manier sprake was van welke vorm van discriminatie ook, hebben ze dit toch wekenlang volgehouden. Camacho meldde een aantal keren dat ze met meer informatie hierover zou komen. Dit valt in de categorie met modder gooien en hopen dat er wat blijft plakken. Het heeft me verbaasd dat dit nooit een item is geworden voor landelijke tv. Een lokale fractievoorzitter van D66 die een kort geding aanspant tegen een collega-raadslid en afdelingsvoorzitter. Een volslagen absurde situatie, die iedereen liet gebeuren. Ik vond dat ik voor mezelf moest opkomen en kreeg daarbij vooral steun bij Ahmet Alkaş. Ook mijn familie en de collega's op mijn werk steunden me bij de rechtszaak. Het ging niet meer om D66, maar om mijn persoonlijke reputatie. De week voor het beschuldigende krantenartikel had ik nog een sollicitatiegesprek met een jonge Turkse vrouw. De week erop zou ze de uitslag horen. Diezelfde dame leest vervolgens in het weekend in de krant dat haar gesprekspartner beschuldigd wordt van discriminatie. Bijzonder schadelijk voor mijn functioneren.

19 —

Discriminatie

De ongefundeerde beschuldigingen van discriminatie en uitsluiting door Camacho en Van Engelenhoven (GJE) stonden in De Stentor van 29 mei en waren gericht aan het adres van specifiek mijzelf en ook richting de andere fractieleden. Ik heb een aantal keren aan GJE en Camacho gevraagd om dit terug te nemen, per e-mail en in twee zoomgesprekken. De journalist gaf zelfs aan dat als hij een telefoontje zou krijgen dat de uitspraken in een emotionele bui waren gedaan, hij dit zou toevoegen aan het verhaal. We hebben ook aangegeven dat we zelf naar de krant zouden gaan als ze het niet zouden terugnemen. En dat hebben we inderdaad gedaan. Op maandagmiddag 31 mei hebben Ahmet Alkaş en ik een emotioneel interview gegeven aan de krant. Alkaş was al politiek actief sinds 2002. Hij was in zijn raadsperiodes verschillende keren opgetreden bij discriminatiezaken. Daarom was hij vooral boos, omdat de beschuldigen van GJE en Camacho tegen alles ingingen waar hij zich sterk voor had gemaakt. “Dit doet heel veel schade aan mensen die echt met discriminatie te maken hebben. Bij Camacho is geen sprake van discrimineren maar van disfunctioneren”. Op 3 juni om 18.31 uur [publiceert De Stentor ons interview](#) online.

Kort geding

De late publicatie had ook te maken met het feit dat GJE steeds onbereikbaar was voor commentaar (wederhoor). Op aandringen van mijn familie en bedrijf heb ik een advocaat gezocht die donderdagochtend 3 juni Camacho en Van Engelenhoven (GJE) heeft gesommeerd om de uitspraken terug te nemen voor vrijdag 5 juni, 17 uur. De volgende stap werd een dagvaarding voor een kort geding op 30 juni naar beide personen, waar ze zich mochten verantwoorden voor de rechter. Mocht ik het kort geding winnen, dan zou dat betekenen dat GJE en Camacho ook een schadevergoeding zouden moeten betalen.

Die mogelijke opbrengst had ik voorbestemd om te schenken aan het anti-discriminatiefonds. Pas op 29 juni trokken beiden hun beschuldigingen in door het plaatsen van een gekochte advertentie in De Stentor. Dat Camacho zomaar wat heeft geroepen blijkt ook uit de correspondentie van een door Camacho ingehuurde advocaat. Lees [bijgaande brief](#) die vol staat met feitelijke onjuistheden, maar die tevens de discriminatiebeschuldiging niet onderbouwt. Hetzelfde geldt voor de verdediging van GJE [met een brief](#) van een advocaat.

*Er is geen sprake van discrimineren
maar van disfunctioneren*

B'66

De onafhankelijke onderzoekscommissie stelde vast dat één van de kantelpunten in de crisis het verloop van de lijsttrekkersverkiezing is geweest. Het bewust geheim houden van je kandidatuur tot de laatste dag heeft wantrouwen in de hand gewerkt. Opmerkelijk is dat de in Soest wonende partner van Ten Bokum, [Melanie Fennis](#), geen moment onbenut laat om te roepen dat dit democratie is. Zelfs op de avond van 22 september postte ze deze tekst in de chat van de zoomsessie. Vanzelfsprekend mag je alles tot de laatste dag voor je houden, dat is niet verboden en misschien wel verfrissend. Het gaat echter niet om een willekeurig D66-lid die eens wat uit wil proberen. Het gaat om iemand die midden in de partij staat en met veel mensen samenwerkt. Het is bijzonder dat iemand die zoveel ruimte krijgt in haar partij kiest voor een strategie die zorgt voor wantrouwen. Als Ten Bokum gewoon in een eerder stadium had gemeld dat ze lijsttrekker wilde worden, was ze dat waarschijnlijk ook geworden en had ze wellicht ook mijn steun gehad. Ik ben gewend vanuit mijn bedrijf om ambitieuze mensen de ruimte te geven. Het geeft echter weinig vertrouwen als je al maanden bezig bent met voorbereidingen en dan op 4 mei een e-mail met 'onverwachte kandidatuur' naar fractie en bestuur stuurt ter toelichting. Alsof je je op het laatste moment hebt bedacht en toch hebt besloten je kandidaat te stellen. Het is niet alleen onjuist, maar geeft ook aan dat je de leden van D66 niet serieus neemt. Het lijkt er meer op dat Ten Bokum een zogenaamd B'66 wil neerzetten, zoals de Democraten in de wandelgangen inmiddels al worden genoemd. Met daarbij een kandidatenlijst waar ze zelf haar stempel op drukt. Daarin is ze zeker geslaagd omdat veel ervaren D66-leden afstand hebben genomen van haar waardoor de huidige kandidatenlijst met veel moeite bij elkaar is gesprokkeld. De conclusie van het onderzoeksrapport dat 'op meerdere momenten niet gedacht is vanuit een langere termijn perspectief voor de afdeling', past hier naadloos bij.

MENSEN MAKEN DE PARTIJ

Interessant dat Weemhof en Boermans achteraf [een rapport](#) presenteerden met conclusies en aanbevelingen. Daarbij vermeden ze heel geforceerd namen en rugnummers. Alle aanbevelingen ten spijt, maar mensen passen de regels toe naar eigen goeddunken. Dat blijkt wel uit de fase nadat D66 zo in het nieuws was geweest.

Rommelig onderzoek

Op zaterdag 5 juni ontving ik een [mail van een zogenaamde onderzoekscommissie](#), bestaande uit Nicolet Theunissen en Robert Jan Jonker, voormalig bestuursleden. De commissie was haastig opgetuigd omdat de afdeling steeds onrustiger werd. Dat had natuurlijk alles te maken met de slechte informatievoorziening van het bestuur en het geen ruimte geven aan de fractie om zaken uit te leggen. Maar ook met de slechte publiciteit in de media over D66. De e-mail gaf geen vertrouwen in een eerlijke aanpak en goede afloop en dat zou blijken. Ik reageerde direct op deze e-mail, met een cc naar mijn mede-fractieleden:

Beste mensen, Ik maak bezwaar tegen deze mail. Het bevreemdt mij dat deze mail niet wordt gezonden aan de andere leden van de fractie. Het gaat immers over een vertrouwenskwestie tussen de fractie en mw. Camacho. Hiermee wordt wederom een ogenschijnlijke persoonlijke tegenstelling gecreëerd. Daarnaast is het begrip feitenrelaas wel erg summier omschreven. Ik zou daar graag een nadere duiding van willen zien.

21 —

De e-mail gaf geen vertrouwen in een eerlijke aanpak en goede afloop

Ongehoord

In de middag van die zaterdag 5 juni werd ik gebeld door Nicolet Theunissen als reactie op mijn e-mail. Mijn standpunt was eenvoudig: ik wilde af van de voortdurende beschadiging richting mijn persoon. Alsof er een persoonlijke tegenstelling bestond tussen alleen mij en Camacho. We hadden als fractie collectief ons vertrouwen opgezegd, daarom wilde ik ook graag dat de fractie haar mening kon geven en niet alleen ik. In eerste instantie hield Nicolet mijn verzoek af omdat het te veel tijd zou kosten. Na een discussie kwamen we uit op het compromis om de hele fractie dan samen anderhalf uur te geven. Akkoord, ik zou me gaan voorbereiden met de fractie. Aan het begin van de avond werd ik echter gebeld door Nicolet. Haar reactie was dat ze toch niet akkoord kon gaan met de afspraak dat we als fractie in een keer gehoord zouden worden.

Reden? Camacho zou zich hier niet veilig bij voelen. Ik vond het onbegrijpelijk omdat we elkaar fysiek helemaal niet zouden treffen. Ik heb dan ook aangegeven dat wanneer de fractie niet gehoord mocht worden, ik zeker niet langs zou komen. Het resultaat was dus ook inderdaad dat Camacho wel gehoord werd en de fractie niet. We hebben wel [een e-mail gestuurd met nadere toelichting](#) en een aantal bijlagen, waaronder een uitgebreide motivatie waarom er geen vertrouwen meer was tussen de fractie en Camacho.

Afrekenen in plaats van beschouwen

Op dinsdagavond 8 juni om 22.50 uur ontvingen de D66-leden [een nieuwsbrief](#) voor de ledenvergadering van 9 juni. In deze nieuwsbrief stonden linkjes naar diverse documenten, zoals het opgestelde [feitenrelaas door Theunissen en Jonker](#). Maar ook [alvast een motie van afkeuring](#) richting de fractievoorzitter en een [motie om Camacho nog steeds lid](#) te laten zijn van de fractie. Ook partij mastodont Jos Poelmann deed een duit in het zakje door een motie ['voorstel aan D66 Landelijk tot Royement van Dhr. Van Vliet als lid van D66'](#).

Het effect van de slechte informatievoorziening door het D66-bestuur en het amateuristische onderzoek was een reflex van afrekenen met de fractievoorzitter. Nog voordat de fractie normaal was gehoord door objectieve mensen en een reactie had kunnen geven, stond de slachtbank al gereed bij de ledenvergadering op 9 juni. En iedereen liet het gewoon gebeuren.

Dit was echter een cruciaal moment. Door zo'n absurde agenda aan de leden voor te leggen, zonder dat er maar enig contact was geweest met de fractie, knakte er iets bij de fractieleden. Ik merkte dat de individuele fractieleden het gebrek aan steun uit de vereniging ging opbreken. Ze waren er klaar mee. Collega's Slikker en Alkaş waren veel langer D66-lid dan ik, ook actief. Aan hen merkte ik de grote teleurstelling door gebrek aan steun. Jeroen Slikker en ik zijn een lange wandeling gaan maken en kwamen tot de onvermijdelijke conclusie dat wij onze eigen partij niet meer herkenden. Ahmet Alkaş zat ook op onze lijn, alleen Gavin Treep twijfelde nog even, maar hakte een dag later de knoop door.

Op woensdag 9 juni bracht ApeldoornDirect [het nieuws van ons vertrek](#) bij D66 Apeldoorn en de redenen waarom.

■ *En iedereen liet het gewoon gebeuren*

5.

ONVERMIJDELIJKE BREUK

Nog voor de D66-ledenvergadering op woensdagavond stapte de D66-fractie in zijn geheel op, met fractievertegenwoordigers en fractieassistent. Camacho bleef alleen over. Ik heb het hoofdbestuurslid [Wietske Veltman](#) op 9 juni via de app op de hoogte gesteld van ons vertrek. Daarbij heb ik aangegeven dat ik mijn kort geding zou doorzetten en de opbrengst van de schadeclaim naar een goed doel zou gaan. Zij wilde namelijk dat ik zou meewerken aan een gezamenlijke verklaring, dus met Camacho, zonder dat die haar beschuldigingen had teruggenomen.

De ledenvergadering van woensdag 9 juni werd een anticlimax. De fractie was immers voor het grootste deel opgestapt. Tegelijk krijgen de leden weer onvoldoende informatie. Canter Cremers houdt die achter.

Ondertussen stond er een coalitieoverleg van VVD, Lokaal Apeldoorn, CDA en GroenLinks gepland op zondagavond 13 juni. Tijdens dat coalitieoverleg zegden de fractievoorzitters hun vertrouwen op in Camacho als de nieuwe fractievoorzitter van D66. Partner Erik Bus zat in dezelfde ruimte als Camacho en hoorde de boodschap met ontzetting aan. In paniek appte en belde hij zijn medebestuurders om steun te vragen voor Maria omdat Maarten haar, in zijn ogen, verraden had. Diezelfde avond verstuurde de coalitie [een persbericht](#) uit over de breuk. De media pakten [het nieuws](#) de volgende dag direct op.

Wethouder stapte op

Maandag 14 juni was een crisisdag bij wethouder Maarten van Vierssen. Er was koortsachtig overleg in D66-gelederen. De conclusie was dat zijn positie onhoudbaar was geworden door gebrek aan achterban. Ondanks dat de opgestapte D66-leden (als groep Nieuwe Democraten Apeldoorn) het college wel wilden steunen en ook wethouder Van Vierssen, was dat niet genoeg. Als Van Vierssen was blijven zitten, zou zijn carrière binnen D66 over zijn.

Daarom ben ik ook van mening dat wethouders meer zouden moeten kunnen terugvallen op ervaren coaches uit de partij. Het huidige lokale bestuur is zo kwetsbaar dat je lokale bestuurders veel meer zou moeten ondersteunen. Alleen al in 2021 [haakten 199 wethouders](#) af.

Op dinsdag 15 juni maakt wethouder Maarten van Vierssen bekend dat hij opstapt. Verschillende media berichten daar over: [De Stentor](#), [Omroep Gelderland](#) en [ApeldoornDirect](#).

Het vertrek van Maarten van Vierssen [kwam hard aan in Apeldoorn](#). Naast de schade aan de partij, vond ik het ook een persoonlijk drama. Maarten was gewoon zijn baan kwijt. Een goed functionerende wethouder kon zijn biezen pakken, omdat het D66-bestuur de escalatie maar bleef voeden, het raadslid haar verantwoordelijkheid niet nam en de lijsttrekker volstrekt niet aanvoelde hoe de verhoudingen in college en raad lagen. Of het niet genoeg was kwam Camacho op dinsdag 15 juni met haar langverwachte verklaring over discriminatie op ApeldoornDirect. De tekst was afgestemd met lijsttrekker Van Bokum. [In die tekst nam zij ondertussen ook de hele gemeenteraad de maat](#), wat heel slecht viel bij de fractievoorzitters.

wethouders zouden moeten kunnen terugvallen op ervaren coaches uit de partij

Raadsvergadering 17 juni 2021

Voorafgaand aan de raadsvergadering bespraken de fractievoorzitters de tekst van Camacho op ApeldoornDirect. Camacho werd gevraagd die terug te nemen. De emoties liepen hoog op. De fractievoorzitters gingen ook akkoord dat [de groep Nieuwe Democraten Apeldoorn](#) werd gevormd door de afgesplitste raadsleden van D66 (Slikker, Treep en Van Vliet). Diezelfde avond maakten de Nieuwe Democraten Apeldoorn voor het eerst hun opwachting in de gemeenteraadsvergadering met een verklaring van fractievoorzitter Jeroen Slikker. Ik vond dat ik de laatste weken veel te veel in het nieuws was geweest en gaf graag de ruimte aan Jeroen. Tijdens de raadsvergadering werd het enige overgebleven D66-raadslid Maria Camacho aangesproken op haar verwijt aan de hele Apeldoornse gemeenteraad dat die ‘te veel met westerse ogen naar problemen kijkt’. Camacho raakte in de problemen omdat ze eerst zei dat ze werd gesteund door het bestuur, wat later weer werd ontkend. Tijdens die raadsvergadering werd Camacho voortdurend via de app door Ten Bokum aangestuurd. Uiteindelijk stuurde Ten Bokum Camacho ziek naar huis. Tijdens de raadsvergadering raakte Camacho verstrikt in haar eigen teksten en verzinsels. Eerst stond het bestuur wel achter haar uitspraken, even later weer niet. Eerst maakte ze excuses en even later werd ze boos omdat de raad haar te veel vragen stelde. Uiteindelijk vroeg collega Messerschmidt een schorsing aan ter bescherming van Camacho. Even later meldde Camacho dat ze zich niet lekker voelde en naar huis ging. Diezelfde avond besteedde omroep Gelderland [aandacht aan de opmerkelijke raadsvergadering](#).

Raadsvergadering met NDA en D66

Gavin, Jeroen, Ahmet en ik hadden een verklaring voorbereid, die Jeroen als fractievoorzitter van de afgescheiden Nieuwe Democraten Apeldoorn zou uitspreken tijdens de raadsvergadering van 17 juni:

Beste collega's,

Ik wil me graag persoonlijk richten tot jullie allemaal, in deze raadszaal, ook namens Robert en Gavin. De afgelopen weken waren hectische tijden. De uitkomst was voor ons onverwacht, maar uiteindelijk ook onvermijdelijk. Een breuk met een partij die we niet meer herkennen, vooral als het om normen en waarden gaat.

Wij realiseren ons dat jullie ook last van deze periode hebben gehad. Vragen uit je omgeving, familie of werk, media die jullie benaderen. Het was allemaal geen reclame voor de lokale politiek. En zeker niet inspirerend voor mensen die overwogen actief te worden voor een politieke partij. Gavin, Robert en ik bieden jullie onze oprechte excuses aan voor de geleden overlast.

Cosmetische constructies in een partij was mogelijk geweest als het gaat om standpunten. Maar dat is voor ons onbespreekbaar wanneer het gaat om wederzijds vertrouwen. Hieraan doen we geen concessies, nu niet, nooit niet.

De periode tot aan de GR2022 kunnen jullie reken op een betrouwbare en collegiale groep volksvertegenwoordigers die de coalitie zal steunen en zich coöperatief zal opstellen in de samenwerking met alle andere politieke partijen in deze raad.

Dankuwel.

Gevolgen afsplitsing

Het opstappen van Gavin, Jeroen en ikzelf bij D66 Apeldoorn zorgde wederom voor een politieke afsplitsing in deze bestuursperiode in de gemeenteraad van Apeldoorn. Na een eerdere breuk bij 50Plus en de VVD, was ons opstappen de derde keer. De gevolgen voor ons waren wel iets groter dan voor de eerdere twee. Na de eerdere twee afsplitsingen is het beleid rond fractiesplitsingen in Apeldoorn gewijzigd om 'het afsplitsen niet te belonen'. Toen dit beleid werd aangepast heb ik ook meegestemd. Met de huidige kennis zou ik dit juist willen terugdraaien omdat het strijdig is met het vrij mandaat van een raadslid. De Kieswet kent helemaal geen partijen. Een volksvertegenwoordiger wordt op persoonlijke titel gekozen en doet zijn werk zonder last of ruggespraak.

Uit een [onderzoek van NRC](#) (oktober 2021) blijkt dat in bijna de helft van de gemeenteraden (45,6 procent) de afgelopen 3,5 jaar één of meer raadsleden vertrokken bij hun oorspronkelijke partij om een eigen fractie te beginnen. Dat betekent dat er 150 fracties bij zijn gekomen waar kiezers in 2018 niet voor hebben gestemd. Toen wij op 10 juni aan de griffie meldden dat we onder de naam Nieuwe Democraten Apeldoorn verder wilden gaan, moest de raad daar eerst nog mee akkoord gaan. Want zomaar een nieuwe lijst kon niet. Feitelijk zouden we als drie individuen moeten doorgaan. Uit praktisch oogpunt is de Raad akkoord gegaan met ons voorstel om als een groep door te mogen gaan. Maar we hadden daarna geen fractiebudget meer, geen deelname aan het Presidium en ook geen fractiekamer. Ik moet zeggen dat de reacties van een aantal collega's hierop erg collegiaal waren. Zo boden Partij voor de Dieren en GroenLinks aan om hun fractiekamer te gebruiken en Groei&Toekomst om onderwerpen in te brengen in het Presidium.

Apeldoorn is zeker niet uniek in het afstraffen van fractiesplitsingen. Zo'n 40% van de gemeenteraden hanteert zo'n ontmoedigingsbeleid. Maar het inperken van onze faciliteiten zorgde er gewoon voor dat we ons werk minder goed konden doen. In september 2021 publiceerde Michel Bouwmeester Berends [een interessante masterscriptie](#), waarvan ik de conclusie van harte ondersteun. Met name de stelling van Bouwmeester Berends dat 'zo'n beleid het fundament aantast van ons staatsbestel'. Ik hoop dan ook dat de nieuwe gemeenteraad in 2022 de onevenredige beperkingen voor afsplitsers teruggedraait.

“De uitkomst was voor ons onverwacht,
maar uiteindelijk ook onvermijdelijk”

De coalitie

Al direct op 11 mei had ik de fractievoorzitter van de grootste coalitiepartij, Jenny Elbertsen, geïnformeerd over de problemen met Camacho in de partij. Ik was positief verrast door de reactie van Elbertsen. Ze gaf me verschillende adviezen hoe om te gaan met deze situatie. Want ze had zelf ook al het nodige meegeemaakt. Later heb ik in het coalitieoverleg met wethouders en fractievoorzitters hen bijgepraat, overigens wel met het idee dat het uiteindelijk wel goed zou komen. Toen het op 9 juni duidelijk werd dat het niet meer goed kwam, heb ik me meteen in de appgroepen van de coalitiewethouders en fractievoorzitters afgemeld met de melding dat het niet was gelukt en met een link naar [het artikel in ApeldoornDirect](#). Heel snel allemaal en misschien onpersoonlijk, maar het was niet anders, want ik had geen positie meer.

6.

ONRUST IN DE VERENIGING

Prominente leden vragen opheldering

Na de onhandige vertoning van Camacho in de raadsvergadering van 17 juni kregen steeds meer leden door dat er veel meer aan de hand was dan een incident. Op zaterdag 19 juni nam bestuurslid [Bob Bishoen](#) ontslag als bestuurslid Campagne wegens het onvoldoende delen van informatie door Canter Cremers en van Engelenhoven. Op zondag 20 juni stuurden elf prominente [leden een kritische mail met vragen](#) aan het bestuur. Nog geen twee uur na ontvangst van die e-mail namen [secretaris Hayo Canter Cremers](#) en voorzitter [Gerjan van Engelenhoven](#) de benen en stapten per direct op. Beiden werd het te heet onder de voeten en gingen er vandoor omdat steeds meer leden doorkregen dat zij een belangrijke rol hebben gespeeld bij de escalatie. Vooral het stelselmatig essentiële informatie achterhouden richting leden, maar ook naar andere bestuursleden maakt dat je dit zou kunnen opvatten als onbehoorlijk bestuur. Canter Cremers en Van Engelenhoven zagen dat echter anders. Zonder een echt duidelijk antwoord te geven op alle vragen die leefden, kwamen ze met een verklaring die meer vragen oproep dan antwoorden gaf:

RE: Verzoek AAV en vragen bestuur

zo 20 jun. • 18:43

27 —

Beste mededemocraten,

Afgelopen weken is er tot ons verdriet veel gebeurd in onze fractie en onze afdeling. Met als uitkomst veel leed voor betrokkenen en een verdeelde partij. Dit deed en doet ons veel pijn. We balen er zeer van dat het niet gelukt is om eenheid te bewerkstelligen. Vanmiddag ontvingen we onder andere onderstaande mail. De afgelopen maanden hebben ondergetekenden naar eer en beste kunnen ons ingezet om een en ander in goede banen te leiden, hetgeen veel tijd en energie heeft gekost. De strekking van onderstaande mail is dat er op zijn minst bij een groep van de leden onvoldoende vertrouwen is in onze inzet. Hiermee dreigt een nieuwe splijtzwam in de afdeling te ontstaan. We wensen daaraan niet bij te dragen. In het belang van de afdeling en de toekomst ervan treden wij daarom per direct af.

Hieronder overigens tussen de vragen onze eigen antwoorden op de onderstaande vragen.

Voor zover we nog geen verantwoording over ons handelen hebben afgelegd op de afgelopen AAV's zijn we natuurlijk bereid dat op een toekomstige AAV verder te doen.

Wij wens de partij veel sterkte, wijsheid en kracht toe.

Verder aan de overblijvende bestuursleden dan wel interim bestuursleden het vriendelijke verzoek deze verklaring onder de leden te verspreiden en onze vermelding als bestuursleden van de website van de afdeling te verwijderen.

Hartelijke groet,

Gerjan van Engelenhoven en Hayo Canter Cremers

Op dinsdag 22 juni komt het opstappen van de bestuursleden [in de media](#) en de D66-leden worden geïnformeerd door een nieuwsbrief op 23 juni:

Aan de leden van D66 Apeldoorn,

In deze nieuwsbrief enkele aanvullingen ten opzichte van het bericht van zondag 20 juni.

Op de Afdelingsvergadering van woensdag 9 juni is toegezegd op korte termijn een vervolg AAV te organiseren over de consequenties van het vertrek van drie fractieleden. Recente ontwikkelingen maken een nieuwe AAV op korte termijn noodzakelijk. Dit betreft:

- het feit dat D66 uit de coalitie is gezet en het daarop volgende aftreden van Maarten van Vierssen als wethouder;*
- de vragen van de Burgemeester en een aantal fracties aan D66 over een (ingetrokken) uitspraak van onze fractievoorzitter Maria Camacho in Apeldoorn Direct; bij de agenda van de vergadering komen we hier nader op terug;*
- het aftreden van bestuurslid Bob Bishoen op zaterdag 19 juni vanwege “de gebrekkige informatievoorziening binnen het bestuur en naar de leden toe”. Zijn opzeggingsbrief aan het bestuur vinden jullie hier.*
- de vraag van een aantal leden van de afdeling aan het bestuur op zondag 20 juni om een AAV op korte termijn, in combinatie met hun verzoek om antwoord op een aantal gestelde vragen. Deze vragen en de antwoorden vanuit het bestuur worden verzonden bij de agenda en de link van de vergadering.*

het aftreden van afdelingsvoorzitter Gerjan van Engelenhoven en secretaris Hayo Canter Cremers op zondag 20 juni n.a.v. het gebeurde. Bijgaand vinden jullie een brief van beiden hierover.

De AAV zal worden gehouden op dinsdag 29 juni, 19.30 uur, onder voorzitterschap van Ron König, D66-burgemeester van Deventer. Ron heeft ook de vergadering op 9 juni geleid. De link, de agenda en de bijlagen daarbij worden binnenkort verzonden.

Lijsttrekker Bouwien ten Bokum is met de overgebleven bestuursleden en het landelijk bureau in gesprek met enkele kandidaten voor een interim-bestuur om de periode van de vaststelling van de kieslijst en het verkiezingsprogramma te trekken. Ook dat zal op de agenda van de AAV terug komen.

In de tussentijd vragen wij iedereen om de kalmte te bewaren en in app en mail het gebeurde even te laten rusten tot we er met elkaar over kunnen praten.

D66 uit de verkiezingen?

Voor de laatste regels over ‘kalmte bewaren’ kwamen niet zomaar ergens vandaan. Het hoofdbestuur overwoog namelijk om D66 Apeldoorn uit de GR2022 te halen door de voortdurende onrust. Net zoals bij [D66 Dordrecht](#). De onrust was nog niet voorbij, want op 29 juni namen Camacho en Van Engelenhoven eindelijk [hun ongefundeerde beschuldigingen over discriminatie terug](#) onder druk van een [kort geding aan Camacho](#) en een [kort geding aan GJE](#). Die avond van 29 juni benoemde de ledenvergadering van D66 een interim-bestuur:

Op de ledenvergadering van D66 Apeldoorn, gehouden op 29 juni 2021 via Zoom, wordt voorgesteld om tijdelijk (interim) tot het bestuur te laten toetreden de heren Vollers (vz) en Bakker (secr) en mevrouw Treep (2e secr). De AAV geeft het interim-bestuur de opdracht om de voorbereidingen voor de gemeenteraadsverkiezingen 2022 te doen continueren zoals afgesproken in het deelnamebesluit. De interim-leden treden uiterlijk 30 maart 2022 af en zijn dan eventueel herkiesbaar via reguliere bestuursverkiezingen. In de periode dat het (interim)bestuur actief is hebben zij ook de opdracht om actief te zoeken naar nieuwe bestuursleden. Aan de leden wordt gevraagd om met bovenstaande voorstel in te stemmen.

ApeldoornDirect brengt [dit nieuws](#) op 1 juli.

Beperkt bestuur

Naziha Deraz en Erik Bus mochten onder curatele blijven zitten, maar doen geen bestuurlijke taken. Alle eerder gestelde vragen bleven onbeantwoord.

Het kort geding op 30 juni in Zutphen van mij tegen Camacho en Van Engelenhoven ging op het laatste moment niet door, omdat ze een dag ervoor hun ongefundeerde beschuldigingen publiekelijk eindelijk hadden ingetrokken in een betaalde advertentie in De Stentor.

De door Ten Bokum ziek naar huis gestuurde Camacho meldde zich daarna structureel ziek. Op donderdag 8 juli werd Dennis Russchen als vervangend raadslid beëdigd. Mijn eerdere voorstel in mei om Dennis voor Maria in te ruilen heeft het uiteindelijk toch gehaald. Alleen zat Russchen er nu alleen.

Half juli ging het reces in en konden we van de vakantie gaan genieten. In die periode meldde Ten Bokum dat [Monique van der Plas](#) als fractievertegenwoordiger Dennis Russchen zou gaan ondersteunen. Ze zou in de raad van 7 oktober beëdigd worden. Vlak na haar aankondiging trok Van der Plas zich alweer terug wegens drukke werkzaamheden. Opmerkelijk is dat Van der Plas wel als (niet benoemde) fractievertegenwoordiger [op de site van D66 Apeldoorn](#) bleef staan en de thuis zittende Camacho nergens meer werd genoemd.

Op dinsdag 26 oktober 2021 stapte het nog onder curatele zittende bestuurslid Naziha Deraz op en zegt [ook meteen haar lidmaatschap van D66](#) op.

Commissie Bouwstenen

Het interim-bestuur vraagt in de zomer twee D66-leden ([Claudia Weemhoff](#) en [Joost Boermans](#)) uit een andere regio, om onderzoek te doen naar alle gebeurtenissen. Dat doen ze in de periode 19 juli tot 14 september 2021. Uitgangspunt is om geen onderzoek te doen naar personen, wel naar patronen en processen. De commissie is niet bedoeld als waarheidscommissie, of om een oordeel te vellen over individuele situaties.

Jammer genoeg haalde op vrijdag 27 augustus interim-voorzitter D66 Simon Vollers in De Stentor zijn eigen onderzoek onderuit met de uitspraak '[Had van mij niet hoeven](#)'. Erg onverstandig dat een interim-voorzitter deze uitspraak deed op dat moment. Het onderzoek was nog in volle gang, dus dan past juist rugdekking en vertrouwen uitspreken. Ik heb dan ook de onderzoekscommissie en de voorzitter gemaild over de ongelukkige uitspraken. Vooral omdat ik vooraf zelf twijfels had om mee te werken.

Op woensdagavond 22 september presenteerde onderzoekscommissie Bouwstenen haar bevindingen ([‘Het spel of de knikkers’](#)) aan de D66-leden. Gavin Treep en ik mochten de ruim twee uur durende presentatie via Zoom volgen omdat wij ook waren geïnterviewd voor dit onderzoek. Het rapport kregen we echter niet uitgereikt. Het interim-bestuur gaat zich hierna over de consequenties buigen. De commissie heeft onderzoek gedaan, conclusies getrokken en aanbevelingen gedaan. Het rapport is de moeite waard om te lezen en spreekt voor zichzelf.

In de meeste conclusies en aanbevelingen kan ik me wel vinden. Een echter niet. Volgens de onderzoekscommissie waren de fractievergaderingen namelijk niet voor iedereen toegankelijk. Ook constateerde de commissie dat fractieleden niet altijd dezelfde informatie hebben gekregen. Hier wreekt de korte tijdsperiode die de commissie had. Mijn stelling is dat deze fractie aantoonbaar het meest toegankelijk is geweest van alle fracties de afgelopen perioden. Iedereen was altijd en overal welkom. Dat is ook allemaal terug te lezen in de nieuwbrieven, apps en website. Ook in coronatijd hebben we er alles aan gedaan om contact te houden met de leden. Pas toen we in de vertrouwenscrisis belandden veranderde de houding van de fractieleden.

Duidelijk is de commissie in haar oordeel dat het opstappen van de fractieleden formeel niet nodig was, waardoor het opstappen van de wethouder voorkomen had kunnen worden

Vooraf is gemeld dat ze het in dit rapport zo min mogelijk over personen zouden hebben. Toch maken ze voor een persoon een uitzondering; wethouder Maarten van Vierssen. De commissie stelt dat de afdeling onzorgvuldig is omgegaan met haar wethouder. "Iemand die dag en nacht inzet heeft gepleegd voor en namens de partij laat je niet zo vallen. Een passend gebaar is op zijn plaats".

Ik heb nooit gehoord dat de afdeling werk heeft gemaakt van deze aanbeveling.

NAWOORD

Bij dit type crisissen kun je een aantal vragen stellen. Wat heb ik of wat hebben wij ervan geleerd? Zou ik het anders doen als het weer zou gebeuren? Welke positieve elementen kun je eruit halen?

Als bestuurslid bij een voetbalclub heb ik ooit ook eens een stevige crisis meegemaakt. Het zelfreinigend vermogen van die voetbalclub heb ik als vele malen groter ervaren dan bij D66 Apeldoorn. Juist een partij die het zo belangrijk vindt dat je tegenmacht organiseert, heeft het in Apeldoorn volledig uit de hand laten lopen. De commissie Bouwstenen komt tot de conclusie dat eigenlijk de hele vereniging verantwoordelijk is voor deze crisis. Alle leden zouden zich aangesproken moeten voelen. Ik ben het helemaal eens met de conclusie dat het ontbrak aan interventie door lokale mensen met autoriteit en vertrouwen. Wellicht waren die er gewoon niet.

Voor het grootste deel ben ik het ook eens met de conclusies en aanbevelingen van Weemhoff en Boermans. De belangrijkste conclusie is dat het nooit zover had hoeven komen... Ook al worden alle aanbevelingen overgenomen, de mensen moeten wel de afspraken en regels toepassen. Daarom weet ik niet of dit soort crisissen altijd kunnen worden voorkomen. Zeker niet wanneer er mensen blijven die onbeschaamd voor de macht gaan. Daarom is transparantie in besluiten en processen belangrijk.

Ik blijf herhalen dat, in tegenstelling tot wat Weemhoff en Boermans hebben geconcludeerd, ik vaststel dat de D66-fractie de meest toegankelijke fractie was sinds jaren. Leden werden tijdens iedere nieuwsbrief geattendeerd om aan te schuiven bij bijeenkomsten van de fractie of om mee te gaan wandelen. Jammer dat daar weinig gebruik van werd gemaakt. Dat betekent dat de meeste leden helemaal niet hebben meegekregen wat er zich tussen fractie en bestuur afspeelde.

Onderschat, maar zeker zo belangrijk is een betrouwbaar lokaal bestuur. Liever een kleiner bestuur maar wel betrouwbaar, dan veel mensen met weinig deskundigheid. Want als een fractie in zwaar weer komt, is het belangrijk dat die rugdekking en steun krijgt van het bestuur.

Goed personeelsbeleid, betere toegang tot coaching en opleiding, plus het vasthouden van ervaring om deskundigheid door te geven zijn wat mij betreft belangrijke leerpunten geweest. Zeker wat betreft het onderdeel coaching en opleiding is de fractie in een soort loop terecht gekomen die tot niets heeft geleid. Of er was geen geld voor, te weinig mensen met specifieke kennis, of ze waren niet beschikbaar.

VERANTWOORDING AUTEUR

Soms is terugblikken de beste manier om vooruit te kijken. Dit essay heeft als doel om de feiten rond de crisis D66 Apeldoorn zo waarheidsgetrouw mogelijk weer te geven over de periode mei - oktober 2021. Weliswaar vanuit het perspectief van een van de hoofdrolspelers, die het schrijven van dit essay als therapeutisch heeft ervaren. Voor diegene die dit essay in een breder Apeldoorns perspectief willen zien, is [de terugblik van de raadsgriffie](#) aan te raden. Een prettige leesbaar document die de raadsperiode 2018-2022 in vogelvlucht samenvat.

Robert van Vliet, geboren in Haarlem (1964) is enig kind van een Engelse vader en Nederlandse moeder. Hij streek in 1971 in Apeldoorn neer omdat zijn moeder destijds als hoofdverpleegkundige bij het toenmalige Julianaziekenhuis aan de slag ging. Is bijna altijd in het westelijk deel van Apeldoorn blijven wonen. Na zijn middelbare school aan het Veluws College is hij een gebouw opgeschoven aan de Waltersingel en in 1981 bij de grootste werkgever (Belastingdienst) gaan werken. Na een mooie carrière bij de Belastingdienst in 1998 overgestapt naar de gemeente Apeldoorn, waar hij als communicatieadviseur en project-leider de website Apeldoorn.nl onder zijn hoede kreeg tijdens de eerste internetbubbel. In 2001 met zijn bedrijf Intercity Consultancy ondernemer geworden. Nu, in 2022 is hij eigenaar van en toezichthouder bij een aantal bedrijven. Daarnaast wordt Robert ingehuurd als interim-communicatieadviseur.

— 32

Robert is vanaf zijn tienerjaren maatschappelijk actief in zijn geliefde Apeldoorn. Van de peuterspeelzaal tot de sportvereniging. Van Roots in the Woods tot Centrummanagement. Heeft door zijn communicatieachtergrond en affiniteit met geschiedenis dit ook vaak omgezet in interessante publicaties. Zoals de jubileumuitgaven bij het 30-jarige (1991) en 40-jarige (2001) bestaan van Hockeyvereniging Ares. En het 60-jarige bestaan van ASV Victoria Boys in 2005.

Van 2000 tot 2015 schreef hij bijna wekelijks [columns voor het ICT-tijdschrift Computable](#). De beste 100 heeft hij in 2015 gebundeld in een boekje met de titel: Terugkijken op de toekomst (100 opvattingen over de e-overheid).

Door zijn grote betrokkenheid bij de Apeldoornse samenleving in diverse functies kon de lokale politiek niet uitblijven. Daar heeft hij goed rondgekeken. In de jaren 90 is hij actief geweest voor PvdA Apeldoorn en daar in 1996 ook medeauteur en producent geworden van het boekje [Links aan de Grift](#), 50 jaar PvdA Apeldoorn. In het laatste jaar van de bestuursperiode 1998-2002, een jaar raadslid geweest voor de PvdA Apeldoorn. Door zijn werkzaamheden in Gelderland, rond 2010, even kort in de keuken van de provinciale VVD rondgekeken. In 2016 lid geworden van D66 Apeldoorn omdat die partij werk maakte van de verslechterde relatie met het bedrijfsleven. Toen D66 Apeldoorn vier zetels haalde bij de GR2018 begon Robert als fractievertegenwoordiger. Door het grote verloop in de fractie werd Robert in november 2019 fractievoorzitter. Ook was hij initiatiefnemer en medeauteur van het boek 55 jaar D66055 [deel 1](#) en [deel 2](#). Na de fusie van Groei & Toekomst met de Nieuwe Democraten Apeldoorn, werd Robert raadslid voor [WijApeldoorn](#). Wilde niet door als raadslid voor de periode 2022-2026 en werd verenigingsvoorzitter voor deze nieuwe politieke beweging. In die rol mede-verantwoordelijk voor de samenstelling van de kandidatenlijst voor GR2022 en de partijstructuur. Robert is getrouwd met Anita en heeft twee kinderen, Willeke (1991) en Tristan (1993).

Colofon

Uitgever:	Groundhop Management BV
Samenstelling en redactie:	Robert van Vliet
Eindredactie:	Tekst en Concept
Ontwerp en vormgeving:	XY Reclamemakers
Fotoverantwoording:	Eigen foto's, anders zie bijschrift

Overname van tekst is toegestaan, mits met bronvermelding.

De uitgever heeft ernaar gestreefd de auteursrechten op foto's en illustraties te regelen volgens de wettelijke bepalingen. Mochten er desondanks nog rechten geregeld kunnen of moeten worden, neem dan contact op via info@robertvanvliet.nl

Wethouder Maarten van Vierssen

Foto: André Roodhuizen

(Advertentie)

In het artikel met de titel 'Fractievoorzitter stuurt D66-raadslid in Apeldoorn de laan uit, tot onvrede van partijbestuur', verschenen in de Stentor van 29 mei 2021, heb ik mij uitgesproken over de plotselinge 'verwijdering uit de fractie' waar ik mee geconfronteerd werd, nadat het grootste deel van de D66-fractie het vertrouwen in mij had opgezegd. Hierbij heb ik aangegeven dat naar mijn mening kernwaarden van D66 in het geding waren.

> Deze uitspraak ging over de situatie in het algemeen. Ik heb Robert van Vliet, voormalig fractievoorzitter van D66, niet persoonlijk willen beschuldigen en ook niet persoonlijk beschuldigd van discriminatie. Dat geldt ook voor mijn voormalig mede-fractiegenoten van D66. Als mijn uitspraken wel zo zijn opgevat, dan neem ik die op verzoek van Robert van Vliet hierbij terug.

Luz Maria Camacho

34

Advertentie

Rectificatie

"In het artikel met de titel 'Fractievoorzitter stuurt D66-raadslid in Apeldoorn de laan uit, tot onvrede van partijbestuur', verschenen in de Stentor van 29 mei 2021, is ten onrechte de suggestie gewekt dat ik D66 Apeldoorn fractievoorzitter Robert van Vliet heb beschuldigd van discriminatie en uitsluiting. Dit is niet mijn bedoeling geweest. Ik had deze ongefundeerde beschuldiging, voor zover als zodanig overgekomen, niet mogen doen en op verzoek van Robert van Vliet neem ik hierbij enige beschuldiging van discriminatie dan ook terug."

- Gerjan van Engelenhoven

Luz Maria Camacho
D66 Apeldoorn L.M. Camacho

Fragment uit de raadsvergadering
donderdag 17 juni 2021

Fragment uit de raadsvergadering
donderdag 17 juni 2021

Fragment uit de raadsvergadering
donderdag 17 juni 2021

**Nieuwe
Democraten
Apeldoorn**

35

De afgescheiden fractieleden Robert van Vliet, Jeroen Slikker, Ahmet Alkas en Gavin Treep

